

El que hem deixat enrere

Podem dir que acabem de viure un període convuls, històric, que ens ha frapat en el més profund del nostre pensament, que ens ha causat neguit, pèrdues irreparables d'éssers estimats i pors amb certs aires medievals que ens han trasbalsat la pròpia auto concepció d'una societat ultra tecnològica, desenvolupada i híper tecnificada que encara avui ens considerem.

Aquesta pandèmia provocada pel coronavirus no ha deixat indiferent a cap membre de la nostra comunitat més propera però tampoc a cap altre ésser humà d'arreu. Ens hi hem vist abocats, sense cap altra opció. Però la nostra opció, l'opció de la Creu Roja va ser una de sola i determinant: respondre-hi.

Ens enfrontàvem a allò del tot desconegut, incert, variable, descontrolat... i la nostra decisió va ser voler estar a l'alçada del moment i del que les persones del nostre entorn esperaven de nosaltres. Només el temps i la perspectiva que ens dona dirà si ho vam saber fer prou bé; però ningú dubtarà de la determinació d'un voluntariat entregat, compromès i valent per resoldre qualsevol de les ingents necessitats socials, econòmiques, alimentàries, de salut o d'acompanyament que va provocar la Covid-19 en els moments més crus del confinament o les onades successives que s'han anat produint i que han produït una profunda cicatriu.

L'art, lluny de l'estret concepte mercantil actual i com ja cultivaven els clàssics, és també un factor de catarsi col·lectiva, d'evolució emocional, de trànsit dolorós que ajuda a acceptar primer, i a superar després els diferents dols que ens ha tocat viure com a éssers humans connectats a una època i als seus mals. Per això, aquesta exposició multidisciplinària en temps de pandèmia "15 sensibilitats sobre la COVID-19" creiem que esdevé un element clau més que ens ha d'ajudar a superar col·lectivament l'atzucac viscut. Ho creiem no només necessari, sinó també imprescindible, i més en el context de la commemoració dels 150 anys de la implantació de la Creu Roja a Catalunya.

Amb les aportacions desinteressades i altruistes de 15 artistes de múltiples disciplines creiem més que mai en la fermesa del propòsit per al qual es va concebre el Fons d'Art de la Creu Roja. De la mateixa manera que difonem la nostra acció als mitjans de comunicació, a les xarxes socials, en les visites amb les personalitats i empreses que tant ens han ajudat en aquest temps alterats, l'art arriba al moll de l'os de les nostres consciències per fer-nos adonar i acceptar tot allò i a tothom que, amb la pandèmia, hem deixat enrere.

Josep Quitet i Torné

President de la Creu Roja a Catalunya

N'estem tant necessitats

Un dels 7 principis fonamentals de la Creu Roja, el d'HUMANITAT, ens diu: El Moviment internacional de la Creu Roja i de la Mitja Lluna Roja, el qual s'ha creat per la preocupació de prestar auxili, sense discriminació a tots els ferits als camps de batalla, s'esforça sota el seu aspecte internacional i nacional, a prevenir i alleujar el patiment de l'ésser humà en totes les circumstàncies. Tendeix a protegir la vida i la salut, així com a fer respectar la persona humana. Afavoreix la comprensió mútua, l'amistat, la cooperació i una pau duradora entre tots els pobles."

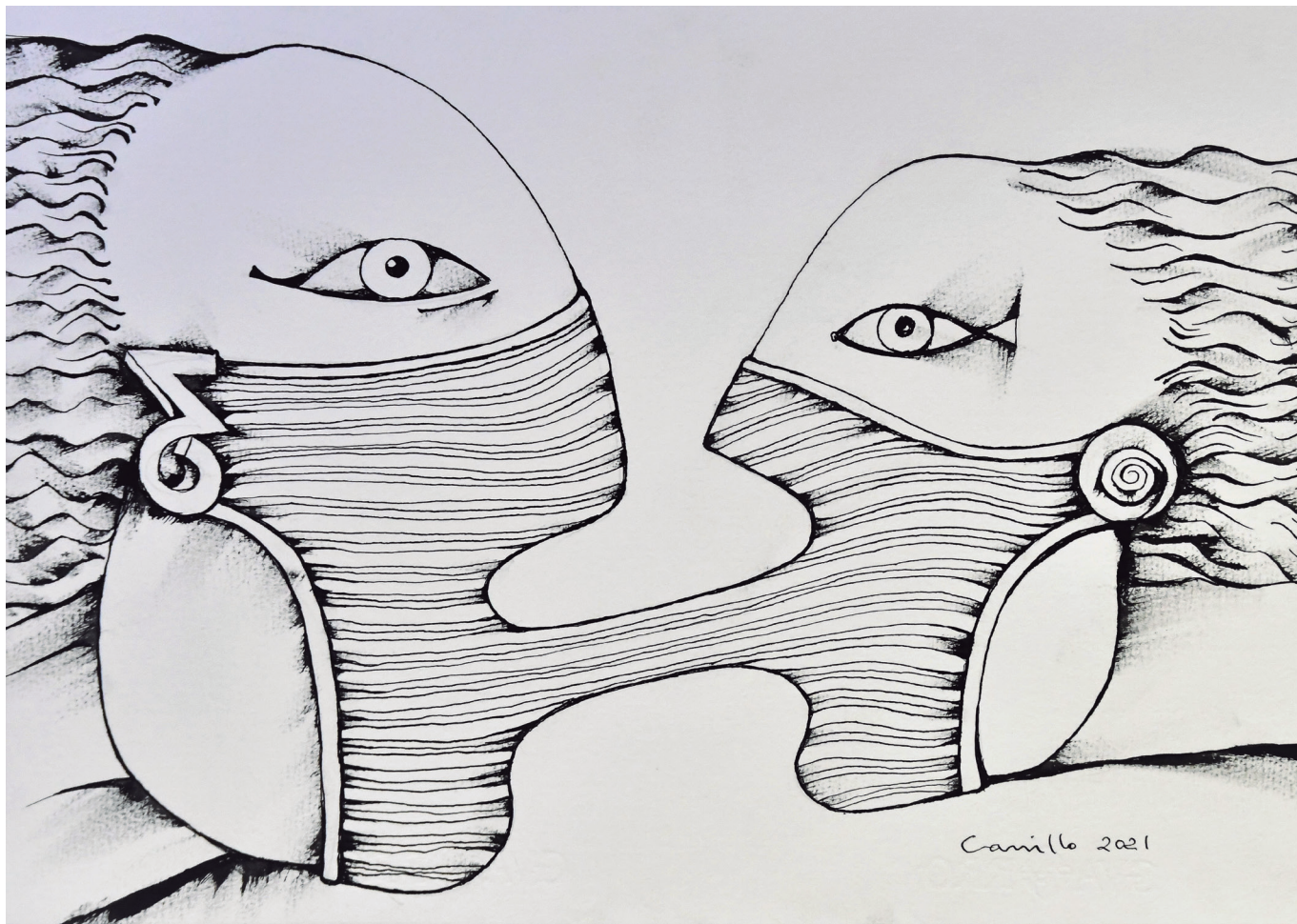
Seguint aquest principi i en aquest moment de patiment generat per la circumstància de la Covid-19 a nivell mundial, hem volgut contribuir a apaivagar aquesta situació gràcies a la desinteressada col·laboració de molts artistes per alleugerir el sofriment de les persones a nivell individual i col·lectiu.

Des del Fons d'Art de la Creu Roja a Catalunya, es va pensar participar en aquesta causa i demanar a 15 artistes la seva col·laboració doncs sabem prou bé la seva disponibilitat sempre que se'ls ha requerit. S'ha pensat en artistes de diferents disciplines ja que d'aquesta manera es mostra una visió desigual, més plural de la situació. Artistes, pintors, professors, filòsofs, grafers, ceramistes, videoartistes, arquitectes, dissenyadors, fotògrafes, escultores. Creiem un ventall prou important d'artistes per mostrar la seva visió i interpretació sobre aquesta situació tant plural i diversa.

Esperem que amb l'ajuda de tots plegats, cadascú dins les nostres possibilitats i dins la nostra posició, procurem aconseguir i millorar, si és factible, aquesta comprensió, amistat i pau del que, en aquest moment –crec-, n'estem tant necessitats.

Amat Las Heras

Comissari de l'exposició

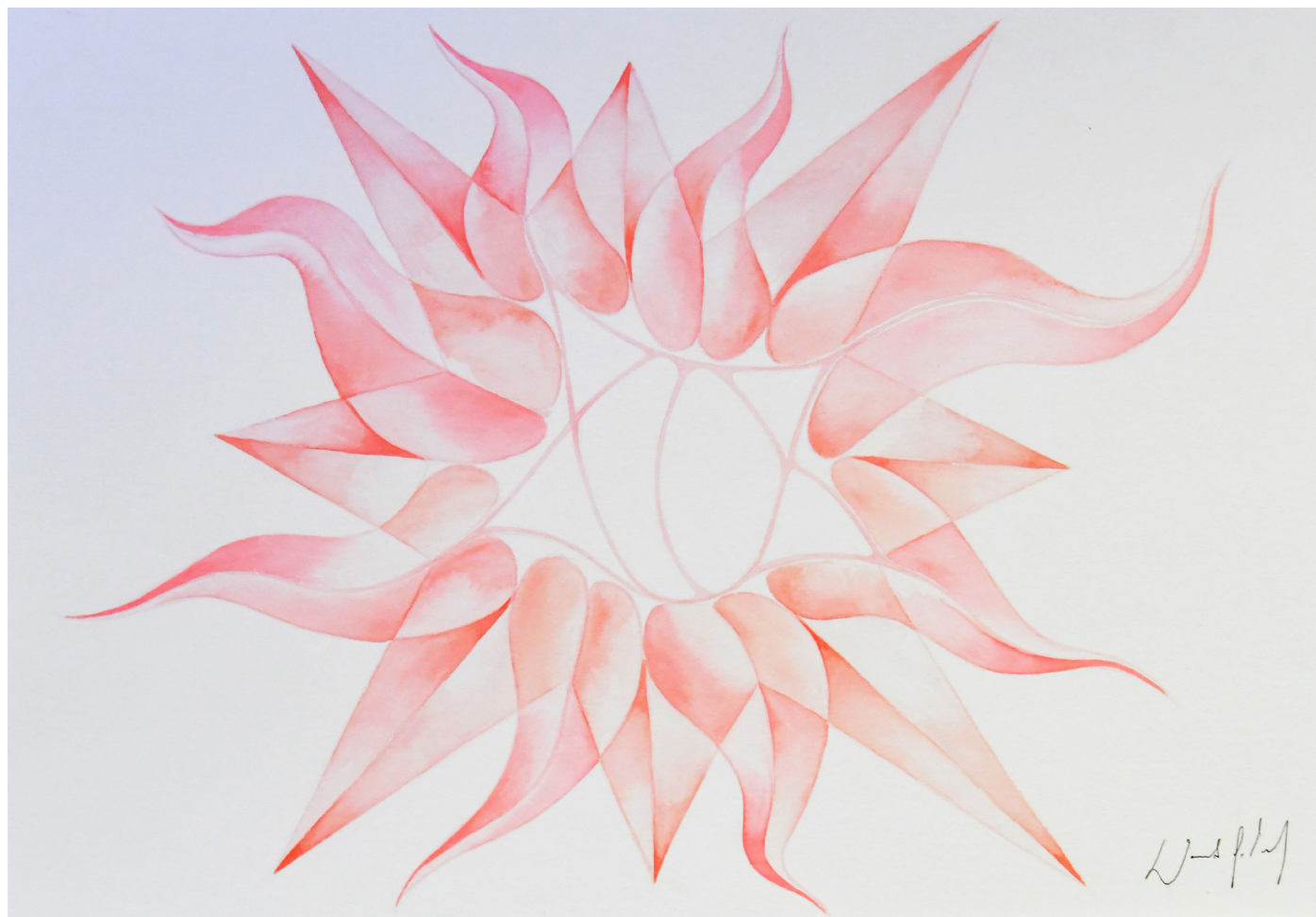
Bes

Joan Carrillo 2021, ceramista

Mides: 35,5 cm x 50 cm

Dibuix tinta s/ paper

Necessitat d'apropar-nos, de besar-nos després de la pandèmia del coronavirus per trencar amb l'aïllament que ha comportat.

Flames

Narcís Coderch, artista

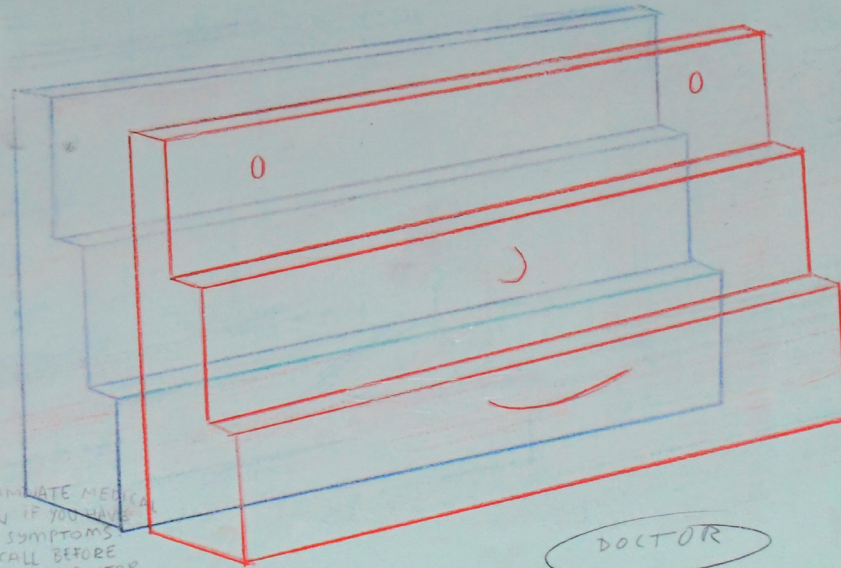
Mides: 35,5 cm x 50 cm

Mixt s/ paper

La malaltia s'escampa com les flames, de forma incontrolable, de forma imprevisible... creant destrucció arreu.

I AM A
FURNITURE

SEEK IMMEDIATE MEDICAL
ATTENTION IF YOU HAVE
SERIOUS SYMPTOMS.
ALWAYS CALL BEFORE
VISITING YOUR DOCTOR
OR HEALTH FACILITY.

DOCTOR

PEOPLE WITH MILD SYMPTOMS
WHO ARE OTHERWISE HEALTHY
SHOULD MANAGE THEIR SYMPTOMS
AT HOME

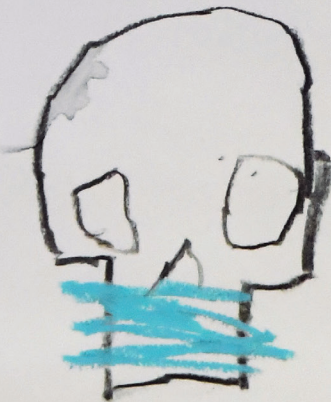
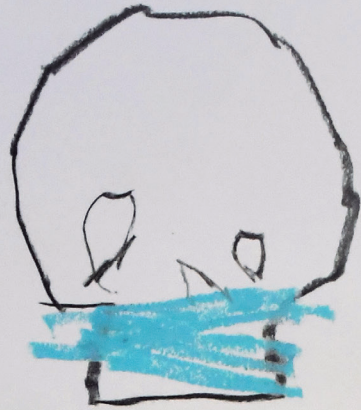
“I’m a furniture”

Carles Congost, artista

Mides: 35,7 cm x 50 cm

Dibuix

Figura conceptual d'una persona amb ulls, boca i nas que viu amb el confinament i com ha afectat termes com la salut.

LA SANITAT NO POT
SER UN NEGOKI PRIVAT

MDB

“La sanitat no pot ser un negoci privat”

Marcel Dalmau, artista

Mides: 42 cm x 29,5 cm

Mixt s/ paper

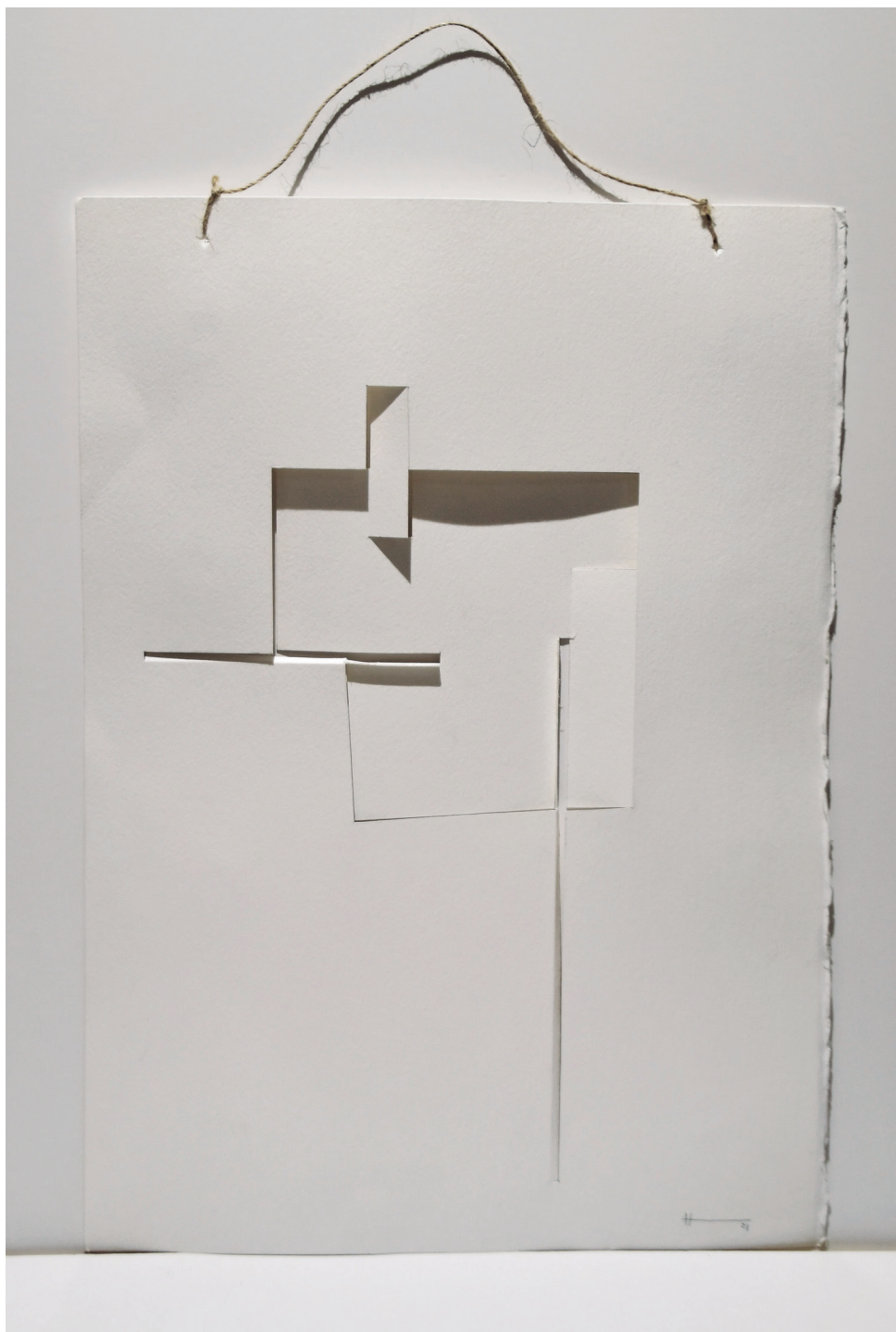
Remember

Quim Domene Berga, artista

Mides: 50 cm x 35 cm

Mixt s/paper

Records de la infància dels quals no hem avançat,
sinó més aviat retrocedit.

Nova normalitat

Jordi Hidalgo Tané, arquitecte

Mides: 50 cm x 36 cm

Collage i corda

“Penjats d'un fil restarem a l'espera del proper lliscament de la nostra existència que ens ha de conduir a la nova inexorable normalitat.”

Amb la porta oberta

Tate Lucena, artista

Mides: 35,5 cm x 50 cm

Mixt s/ paper

Collage amb diversos materials i pintura on la sang obre la porta a la destrucció i a la mort. Però també a la vida.

Cent cinquanta vegades un centímetre

Rosa Martín, artista

Mides: 50 cm x 36 cm

Acrílic s/ paper

Confinament. La pandèmia ens ha fet viure amb mesures de distanciament físic i aïllament social.

Un centímetre cent cinquanta vegades, encara.

Els errors, la reflexió i la utopia

Vicenç Masdemon Punset, professor i artista

Mides: 35,7 cm x 50 cm

Collage

El passat, el món pandèmic i l'oportunitat de futur.
Divisió a mà esquerra (els errors que s'han comès), al mig
(la reflexió) i a la dreta (utopia, perfecció i si hi arribarem
com a societat).

La Capella Sixtina amb mascareta i colze

Quim Miró, grafiter

Mides: 35,5 cm x 50 cm

Mixt s/ paper

Imatge de la icònica pintura de la Capella Sixtina de Miquel Àngel però amb la visió inèdita que ens inspira aquest jove creador a través de la mascareta que duu Adam i la salutació amb el colze que li fa a Déu.

Covid-19,

imprevistos del camí.

A. P. 2021

Imprevistos del camí

Anna Pons, fotògrafa

Mides: 34,5 cm x 50 cm

Collage: positiu monocrom i cianotípia

Natura abans de la pandèmia, en blau els imprevistos i la destrucció... amb el rerefons de la natura que hem de preservar.

Paella x 8

Xevi Prat, dissenyador gràfic

Mides: 35,5 cm x 50 cm

Mixt s/ paper

El virus ha provocat en la nostra societat situacions d'aïllament, com cercles concèntrics, que no es connecten ni s'interrelacionen.

Món fràgil

Dolors Rusiñol Masramon, pintora

Mides: 50cm x35 cm

Acrílic s. Paper

En la pandèmia la desinfecció de les superfícies ha esdevingut un gest habitual i això li dona al nostre món una imatge de fragilitat.

EN TRÀNSIT

Cada matí, un temps dissolt en fred;
cada esperança, un esperpent distint.
Després, silenci, sorolls, més boira, més ànsies,
menys aire entre la nit i els sols.

Així la ment, el cor, els ulls, les mans...

Perquè la por vol definir els horitzons.
Perquè la pell no troba escalf, sinó un espai.
Perquè la llum ja no és la llum, sinó un parany.

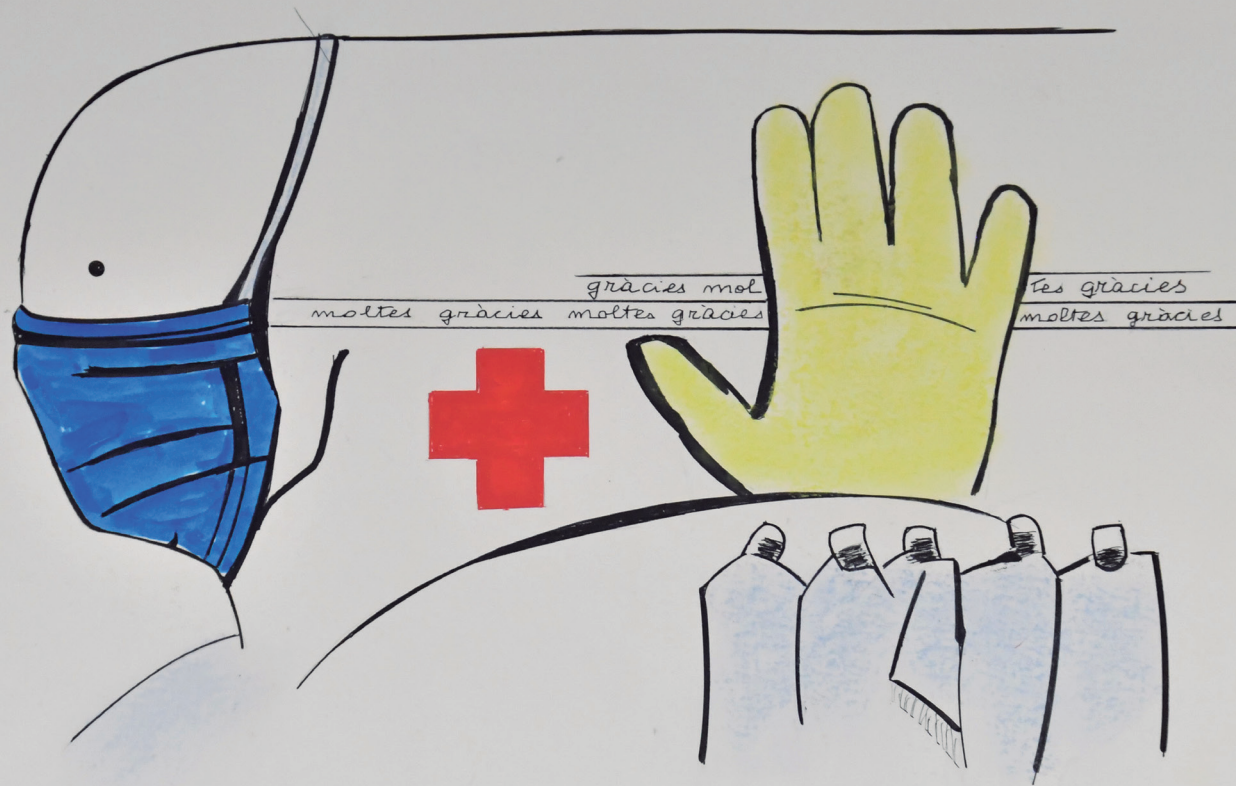
Així l'amor, la mort, les veus, els cants...

Però seguim tossuts aquí, potser
somniaient inútilment un cel inversemblant
—fugisser entre les roques del seny—,
frisant perquè la pluja pulcra
caigui per fi sobre les vides.

Càndid Sempere

Poesia “En trànsit”

Càndid Sempere, professor i poeta

rosa serro

Gràcies, moltes gràcies

Rosa Serra, escultora

Mides: 35 cm x 50 cm

Mixt s/ paper

Agraïments a tot el personal sanitari i que duu mascareta; cal donar-nos la mà per sortir d'aquest atzucac... I la Creu Roja ha col·laborat en aquesta tasca.